

af Bøelgerne i samme Valgfreds om et nyt Valgsted, og godtgøres denne Enighed ved et til Indenrigsministeren, senest 2 Maaneder inden det næste Folketingsvalg, indgivet Andragende, lader Ministeren, dersom Rigsdagen, for saa vidt den er samlet, ikke gør Indsigelse derimod" — „senest" skal her indsthydes — „Maanedsdagen inden Valgdagen kundgøre, at Valget sker næste Gang paa det ny Valgsted."

Seg sætter, at dette Andragende, som jeg omtalte, der for Tiden skal cirkulere i den nuværende Skanderborg Amts 1ste Valgfreds, kommer her ind, efter at Valgfredsloven er vedtagen af Rigsdagen, og efter at den er stadfæstet, og at det saa viste sig, at Udsaldet var blevet et andet. Man ønsker, at Valgstedet ikke skal være Horsens, men Gedved. Jeg mener da, at det er berettiget at anvende en saadan Bestemmelse, som den, jeg her har foreslaet. Men jeg mener tillige, at der skal være en Begrænsning, idet nemlig Rigsdagen, naar den er samlet, bør, ligesom naar der er Tale om en foreløbig Lov, kunne gøre Indsigelse gældende; og naar et af Tingene gør det, maa det være tilstrækkeligt. Det er noget, der ikke kan være ukendt for Rigsdagen, at noget saadant er i Gære. Men naar Rigsdagen ikke er samlet, bør Indenrigsministeren være ikke alene berettiget, men end ogsaa forpligtet til at lade Valget foregaa næste Gang paa det Sted, som Bøelgerne's Flertal har bestemt, men dog kun som en midlertidig Afvigelse fra Loven, hvorfor jeg har ønsket tilføjet til Slut: „For saa vidt afviges midlertidig fra det i Forsættelsen om Valgstedet bestemte." Den endelige Forandring maa jo her foregaa ved Lovgivningsmagtens Beslutning derom. Jeg har ogsaa af en anden Grund ønsket en saadan Indskrænkning, og det er, fordi der ogsaa kunde tænkes Tilfælde, hvor et Flertal kunde forurette et Mindretal. Et Eksempel derpaa kan jeg nævne fra min egen Valgfreds, idet der nemlig dertil hører Den Endelave, et Sogn, der ligger ude mellem Samsø, Fyn og Sjælland. Det er usseligt, at denne D altid faar sit Valgsted i Horsens, hvordan det end i øvrigt gaar. Endelaves Indbyggere have 4 Mil at sejle til Horsens, og det vilde være for haardt at paalægge dem, at de saa oven i Købet skulle gaa eller føre en Mil til et Valgsted inde i Landet, til Gedved. Hvad der her er Tilfældet med Endelave, kan ogsaa være Tilfældet andre Steder, og for saa vidt kan altsaa et Flertal forurette et Mindretal; derfor bør Sagen ordnes ved Lov. Jeg ønsker delt Af-

stemning over dette Forslags to Stykker, for at de hver kan staa for sig; men jeg vil dog forbeholde mig, at tage denne Begæring om delt Afstemning tilbage efter Forhandlingernes Gang, idet det nemlig kunde tænkes, at den første Del af Underændringsforslaget blev forkastet, og saa vilde der ikke staa noget med Hensyn til det Tilfælde, at Valgstedet bliver uden for Valgfredsen. Derimod kan den sidste Del af Underændringsforslaget jo meget vel vedtages for sig. Den Forglemmelse, at der mangler Ordet „senest" foran Maanedsdagen i sidste Stykke, kan meget let rettes ved tredje Behandling. — Jeg kommer dernæst til mit andet Ændringsforslag, der er stillet som en ny § 4. Det angaar noget, som Tinget kender fra Forhandlingerne her i Samlingen 1891—1892. Der blev da ved 2den Behandling indsat det første Stykke af det nuværende Ændringsforslag, som handler om Arbejdsfrihed paa Valgdagen. Den historiske Udvikling er ganske kort denne, at efterat man i lang Tid havde behandlet Helligdagsloven og ønsket, at der i den skulde indsættes en Bestemmelse om Frihed paa Valgdagen, men stadig havde faaet Anvisning paa, at det ikke hørte hjemme der, men i Valgloven, kom man dermed paa Valgloven, og det blev ogsaa sat igennem her i Tinget, om end med Modstand fra en enkelt Side. Den første Del af dette Ændringsforslag blev den 8de Februar 1892 vedtagen med 43 Stemmer mod 15, men under Forhandlingerne blev der gjort opmærksom paa, at der manglede Straffebestemmelser. Disse, som udgøre det andet og tredje Stykke af det nuværende Forslag, bleve senere satte til og vedtoges den 19de Februar med 43 Stemmer mod 16. Jeg haaber, at Tinget fremdeles er stemt for at benytte Lejligheden til at faa dette længe nærede Ønske om Arbejdsfrihed paa Valgdagen sat igennem. Paa denne Lov, som er en Valglov, har det jo sin rette Plads. Jeg glæder mig over, at der er et æret Medlem af Udvalget, nemlig det ærede Medlem fra Bogenfse (Berntsen), som var den første af Forslagsstillerne med Hensyn til den første Del af Ændringsforslaget, som lyder saaledes: „Paa de Dage, da der foretages Valg til Folketinget, eller de samtlige valgberettigede vælge Valgmænd til Landstingsvalgene, maa ingen Arbejdsgiver kræve Arbejde udført af Arbejdere eller andre i hans Tjeneste staaende Personer, der ere Vælgere, saaledes at disse derved hindres i at kunne komme til Stede i rette Tid ved Valget og afgive deres Stemmer". Det ærede Medlems Meningsfæller, der